

Publicerad 2014-03-12 19:40 av petter rost

Till M A-D III

Den sista färden

Mariama chérie

Mystère de ma vie

jag ber inte

om en kyss

inte smek eller lust

inte finnas till

bara om du vill

ge mig en blick

ur dina bottenlösa ögons

svärta en natt

en rörelse på din mun

dina fylliga läppars

lurande leende

rynkorna vid din

breda näsa

orden har stummat

på den brända jorden

sången är sjungen

ljuden döda

men vinden i

poesins

glesnande rader

drar som en eld

genom det

som är vi

som solen går fräsande

ner i

förundrans tystnad

under gargouillernas hångrin

över stadens tak

mot oss

mot alla oss

alla odds

under oss

gungade gatorna

nattens släpljus

i flodens rus

den berusade båten

slog från kaj till kaj i

susande blixtrande

dundrande fantasier

fantomerna som aldrig somnar

aldrig dör

hängande spyende

över relingen

födda till osalighet

till själarnas icke-ro

i den berusande

flödande poesin

drog vi gryningens

rodnand

över oss

drog utan verkan

ett förenande

falnande skimmer

i mörkrets

svarta hjärta

bland gravar, mirakel, brinnande sol

öknarnas dyner

galaxer av rus

genom nätter

och nätter och

nätter av

eld och aska i

mörkrets svarta ljus

det plötsliga mötet

i sommarens brus

av grönskande skogar

hysterisk blomning

trädens utslagna fåglar

i gryningens ljus

och som milen växte

tättnade och

krympte

tättnade vi

och krympte

växte till

avståndens avstånd

några sista brev

var seglen som förde oss

över de inbillade haven

minnets svävande landskap

drömmar utan riktning över

vågornas glittrande fält

husens och städernas

förkalkade frågor

och regnets tårar

som enda svar

tårarnas regn

i kupade händer

för att lindra vår törst

stilla hungern hos sinnen

utbrända arméer

på march i våra bröst

deras tysta rop

på tröst

utan röst

en taxi av natt till

alltings ände

genom gryningens grå jämmer

över staden

en utbränd sömn

till centralstationens

budskap av grå metall

A V G Å R

d ö r r a r n a s t ä n g s

för morgonens

stumma blinda ljus

där vi var

och visste att

skiljas är

att dö lite grann

partir c'est

mourir un peu

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren petter rost med Poeter.se id #44147 innehar upphovsrätten